

Side kan det ikke nytte at nægte, at det synes, som om en af de Forudsætninger, man i sin Tid er gaaet ud fra ved Konsulatlovens Vedtagelse, i alt Fald for Tiden ikke ret vil slaa til, nemlig den, at egentlig kommercielt uddannede Mænd vilde melde sig som Ansøgere til disse Poster. Under disse Forhold, og da det dog maa antages, at det er den Slags Kræfter, som gennemsnitlig ville være mest egnede til at beklæde disse Pladser, synes der ikke at være Grund til at presse for stærkt paa i Øjeblikket, men hellere at se Tiden noget an, om der ikke skulde melde sig Mænd af den Art og med den Uddannelse, som man fortrinnsvis har tænkt sig, at der vilde blive Anvendelse for. Vi foreslaa derfor, at dette Vicekonsulat i Buenos Ayres foreløbig udgaar. Den ærede Minister har imidlertid gjort opmærksom paa, at det i Fjor bevilgede Vicekonsulat i Rio, som medfører samme Lønning og samme Udgift, endnu ikke er blevet besat, og han har da henstillet, at den i Fjor givne Bevilling maa blive overladt ham til Disposition saaledes, at han ikke er bunden til just at ansætte en Mand i Rio. Derom kan der eventuelt ventes Forslaag til tredje Behandling. Jeg skal her kun sige, at jeg for min Part ikke antager, at der er noget til Hinder for, at en saadan Ordning kan træffes. Det hænger sammen med en Tanke, som det nok var værd at tage under nærmere Overvejelse, nemlig, om det med de smaa Midler, vi raade over, just er hensigtsmæssigt at sætte alle de udsendte Konsuler fast i enkelte bestemte Byer; det var maaste nok saa heldigt at have i alt Fald nogle særlig habile, kommercielt kyndige Folk til Disposition paa den Maade, at man efter Omstændighederne kunde sende dem hen paa forskellige Steder for kortere eller længere Tid, hvor der just under de forhaandenværende Omstændigheder maatte være Trang til en kyndig Mand for at undersøge Forholdene og for at indlede og knytte Handelsforbindelser med Hjemlandet. Den Post, der i Fjor stillede til Disposition, benyttedes til Dels paa denne Maade, idet der for en Tid sendtes en Mand til forskellige Steder i Nordamerika. Det er en Tanke, hvis Gennemførelse i videre Omfang maaste var værd at tage under Overvejelse. — Endelig finde vi under Nr. 35 det lille, vel bekendte, ofte omtalte Spørgsmaal om en Bevilling til Fredsbureauet i Bern. Det drejer sig om et Beløb af 2,000 Kr. een Gang for alle. Under Samtalen derom i Finansudvalget, have vi faaet det Indtryk, at den ærede Udenrigsminister ikke vilde være helt uwillig til nu at gaa ind paa, at dette Tilfud ydes.

Det vilde være meget ønskeligt, om vi ved fælles Bestræbelser omfider kunde faa denne lille Knude løst. Hvis det imidlertid ikke lykkes, kan jeg kun sige, at Spørgsmaalet om Krig eller Fred paa Finansloven ikke vil komme til at hænge i dette Haar. Men det forekommer mig, at det vilde være skønt, om Fredens Genius bredte sine Vinger over Rigsdag og Regering.

Mr. Klausen: Bedrørende Konseilspræsidiets vilde jeg gerne tillade mig at henvende Opmærksomheden paa det allerfjerdste Nummer i Betænkningen, nemlig Punktet angaaende Statens Arbejdere. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at Udvalget har været i Tvivl om, hvor dette Spørgsmaal skulde sættes ind i Betænkningen. Men saa fandt Flertallet i Udvalget paa den Udvej, at det vilde være rigtigt at sætte det til allerfjerdst. Den ærede Ordfører sagde, at der var visse Forhold, hvor det var en Udmærkelse at komme til fjerdst. Jeg ved ikke, hvor det er her paa Jorden, derimod ved jeg, at det er det fornemste i Himmelig at være blandt de fjerdste. Men naar Arbejderne ere blevne stillede fjerdst, passer det jo til den Stilling, de pleje at indtage her i Samfundet, hvor de stilles nederst i Rækken. Det kan for øvrigt være aldeles ligegyldigt hvor de blive stillede. Hvad det kommer an paa, er, hvorledes man ser paa hele denne Sag. Det vil være det høje Ting bekendt, at jeg ved Finanslovens første Behandling fremdrog Spørgsmaalet om, hvorledes Statens Arbejdere vare stillede, idet jeg navnlig tænkte paa den store Klasse af Statsarbejdere, der ere daglønede. Da det har været mig umuligt at stille den Række detaillerede Vædringsforslag, som skulde sigte til at sætte disse Folks Løn op til mindst 3 Kr. om Dagen, har det været nødvendigt for mig at affende denne Skrivelse til Konseilspræsidiets for at faa Oplysning om, hvilke finansielle Virkninger saadanne Vædringer vilde faa. Men det har desværre vist sig, at man i de forskellige Ministerier ikke vidste, hvor mange Arbejdere det her drejer sig om, og altsaa heller ikke, hvor mange Penge der vil udskræbes til at forhøje disse Folks Løn til mindst 3 Kr. daglig. Nu synes der dog at kunne komme et Gode ud af det, idet Sagen er bleven overladt til det statistiske Bureau, og jeg haaber da, at der fra Bureauets Side vil blive vist stor Interesse for denne Sag, saa at vi kunne faa, hvad vi i høj Grad mangle, nemlig en Statistik over Statens Arbejdere. Andre Arbejdsgivere pleje dog at have nogenlunde Rede paa, hvor mange Arbejdere de